

«ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΝΤΙ» ΤΟΥ ΚΑΠΟΥΔΑΝ ΠΑΣΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ. ΑΝΑΔΙ-
ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΑΥΤΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑ-
ΛΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟ ΑΝΤΙ ΝΑΥΤΩΝ

1805, Φεβρουάριος

«Χαφίζ Ισμαήλ πασᾶς, ἐλέω Θεοῦ βεζίρης καὶ καπουδὰν πασᾶς.

Προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι τῆς νήσου Πολυκάνδρου, γενομένου ἐφέτος νέου συστήματος εἰς τὸν βασιλικὸν τερσανέ, ἐθεσπίσθη διὰ βασιλικοῦ χάτι σεριφίου τὸν νὰ ενδίσκωνται χρονικῶς εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ βασιλικοῦ ἀκαταμαχήτου στόλου ὀκτακόσιοι μελάχηδες δόκιμοι καὶ ἔμπειροι ναυτικῆς. Διὸ ἐγένετο τερτίπι περὶ αὐτῶν καὶ ἀποτεινόμενοι ἡμεῖς εἰς ἀνακονφισμὸν ὑμῶν τῶν χάσικων νησίων μας, φκονομήσαμεν ἐκ τῶν μὴ χάσικων τὸ τενταρούκι τῶν πεντακοσίων, ἐκδόντες δὲ ἡγεμονικοὺς δρισμοὺς εἰς Ὅδραν, Σπέτζας, Ψαρὰ καὶ ἄλλα ναυτικὰ νησία, ἐκάμαμεν τενταρούκι καὶ τοὺς ὑπολοίπους τριακοσίους, οἱ δποῖοι, μὲ τὸ νὰ εἴναι νὰ πληρώνονται μὲ ἀδροὺς οὐλουφέδες ὁρισάμεθα ἡγεμονικῶς ἵνα πρὸς ἄνεσιν καὶ βοήθειαν τῶν δηθέντων ναυτικῶν νησίων γένηται συνεισφορὰ καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν χάσικων νησίων μας, καί, γενομένης κατ’ ἀναλογίαν διανομῆς, ἐξεδώκαμεν ἥδη τὸν παρόντα ἡγεμονικὸν δρισμὸν, δι’ οὗ σᾶς προστάζομεν ἵνα, εἰς πληρωμὴν τῶν ἀδρῶν οὐλουφέδων τούτων, συνεισφέρητε καὶ ἀπὸ τῆς νήσου σας τὰ ἀναλογήσαντα αὐτῇ γρόσια ἔξακόσια, διὰ τὰ δποῖα ἰδοὺ δποὺ στέλλομεν τὸν παρόντα διὰ νὰ τὰ παραλάβῃ καὶ νὰ τὰ προφθάσῃ δσον τάχος εἰς τὰ ἐδῶ διὰ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς οὐλουφέδες τοῖς δηθεῖσι τριακοσίοις μελάχηδαις. Διό, χωρίς τινος βραδύτητος καὶ ἀναβολῆς καιροῦ, φροντίσατε τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, δτι, ἄλλως ποιοῦντες, θέλετε κινήσει καθ’ ἑαυτῶν τὴν δικαίαν ἡγεμονικήν μας ἀγανάκτησιν. Λοιπόν, γενέσθω ὡς προστάζομεν ἐξ ἀποφάσεως, ασιθ’, Φεβρουαρίου.

Ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ Ντιβάνι τοῦ βασιλικοῦ τερσανέ».

280

1662. Διαθήκη (νοταριακή πράξη). Σίφνος.

Κ. Μέρτζιος, «Μία διαθήκη ἐκ Σίφνου τοῦ 1662», *ΕΑΙΕΔ* 8 (1958), σ. 104-111.

280α

1662-1663. Νοταριακά ἔγγραφα παραχώρησης ναού σε αδελφότητα. Ρυθμί-
ζονται επίσης ζητήματα λειτουργίας της αδελφότητας. Ζάκυνθος.

Λ. Ζώης, «Ἴδρυσις ἀδελφάτου ἐν Ζακύνθῳ», *Μεσαιωνικὰ Γράμματα* 3 (1936), σ. 14-25.

281

1662-1668. Αφορισμοί. Χάνδακας.

Ειρήνη Λυδάκη, «Αφορισμοί στη βενετοκρατούμενη Κρήτη

του 17^{ου} αιώνα», στα *Πεπραγμένα τοῦ Ἡ' Διεθνοῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου*, τ. B1, Ηράκλειο 2000, σ. 412-426, αρ. 1-21.

282

1662-1767. Καταχωρίσεις στον κώδικα της μητροπόλεως Λαρίσης επισκοπικών αποφάσεων και ιδιωτικών έγγραφων. Περιλαμβάνονται αγορανομικές διατάξεις, διευθετούνται συντεχνιακές διαφορές και θεσπίζονται περιορισμοί στην πολυτέλεια της γυναικείας ενδυμασίας. Λάρισα.

Έλένη Άγγελομάτη - Τσουγκαράκη, «Συμβολὴ στὴν ιστορία τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς ζωῆς τῆς Λάρισας κατὰ τὴν τουρκοκρατία», *Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Έλληνικὰ* 3 (1990), σ. 309-329, αρ. 1-13. (πρβλ. Γ. Ντρογκούλης, «Οι συντεχνίες στη Λάρισα στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Ανέκδοτα έγγραφα για τις οικονομικές και κοινωνικές δομές στην περιοχή», στα *Πρακτικά του Α' Ιστορικού - Αρχαιολογικού Συμποσίου*, Λάρισα 1985, σ. 295-302, αρ. 1-9).

ΙΔΡΥΣΗ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

1731, 22 Ιανουαρίου

«... Επειδὴ λυσιτελέστερον πάντων τῶν ἔργων ἐστὶν ἡ παιδεία καὶ μάθησις ἀτε ποὺ οἱ γυμνασθέντες καὶ ἐγκρατεῖς ταύτης γεγονότες οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις ὑπέρτεροι καὶ ἀξιέπαινοι, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα καλῶς καταλαμβάνουσι, καὶ ἄλλοις τὰ τῆς πίστεως παραδίδουσι. Καὶ ὅπου εἰσὶ σχολεῖα ἐλληνικῶν μαθημάτων ἐκεῖσε σεμνότης ἀνθεῖ, καὶ μετριότης καὶ εὐγένεια.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς οἱ θεόθεν λαχόντες τὸν οἴακας τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λαρίσης καὶ φροντίζειν περὶ τῶν ἐπωφελῶν ταύτης, ἡβουλήθημεν συστῆσαι σχολὴν ἐλληνικῶν μαθημάτων ἐν αὐτῇ, ὅπως ἐλθόντος διδασκάλου οἱ παῖδες φωτίζωνται, καὶ οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συναθροιζόμενοι χριστιανοὶ διὰ τῶν διδαχῶν ψυχικῶς ὠφελῶνται. Όθεν συνάξεως γενομένης πάντων τῶν κληρικῶν καὶ χρησίμων ἀρχόντων καὶ πρωτομαγιστόρων καὶ μαγιστόρων τῶν ὁνφετίων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μητροπόλει καὶ προβληθέντος τοῦ ἔργου καὶ τοῖς πᾶσι φανέντος ἀρεστοῦ ἐδιορίσθη ἡ τοῦ διδασκάλου πληρωμὴ νὰ δίδεται ἀπὸ τῶν κατωτέρω γραφομένων ἀσπρῶν ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ὁνφετίων δίδυμοιογιῶν διαλαμβανομένων δόποσα χρεωστεῖ τῇ σχολῇ ἔκαστον, καὶ δόποσον διάφορον πληροῦν κατ' ἔτος. Ο δὴ διάφορον ἔκαστον, ἐν ὅσῳ μὲν συνίσταται ἡ σχολὴ καὶ κατοικεῖ διδάσκαλος, πληροῦσθαι ἀπὸ τῶν ὁνφετίων, ὅταν δὲ διδάσκαλος οὐκ ἐστιν ἐν αὐτῇ μηδὲν τῶν ὁνφετίων διδόναι τί ἐκ τοῦ διαφόρου, ἀλλὰ μένειν ἀκαταζήτητον παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς σχολῆς. Εἰς δὲ ἀσφάλειαν γράφονται καὶ τὰ ὅσα ἀφιερώθησαν τῇ σχολῇ ταύτῃ καὶ ἐδανείσθησαν τοῖς ὁνφετίοις καὶ ἄλλοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ...».

283

1663-1815. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα, επισκοπικές αποφάσεις,

